

ویروس سنسیشیال تنفسی (RSV) چیست؟

ویروس سنسیشیال تنفسی (RSV) یک ویروس شایع و مسری است که بر سیستم تنفسی تأثیر می گذارد. به راحتی پخش می شود و منجر به علائم سرماخوردگی مانند آبریزش بینی و سرفه می شود.

اکثر افراد مبتلا به RSV علائم خفیفی دارند که طی یک یا دو هفته خود به خود از بین می روند. اما RSV می تواند منجر به عوارض جدی شود، به خصوص برای نوزادان، افراد مسن و افراد با شرایط خاص.

اگر RSV دارید و نمی توانید خوب نفس بکشید یا کم آبی دارید، ممکن است لازم باشد به بیمارستان بروید. ممکن است به مایعات IV، اکسیژن یا تهویه (که به جریان هوای شما کمک می کند) نیاز داشته باشید.

فصل شیوع RSV چه زمانی است؟

فصل RSV در پاییز شروع می شود، در زمستان به اوج خود می رسد و در پایان بهار شروع به کاهش می کند. اما سال به سال متفاوت است.

علائم RSV چیست؟

RSV اغلب شبیه سرماخوردگی معمولی است.

علائم رایج RSV عبارتند از:

- احتقان یا آبریزش بینی
- سرفه خشک
- سردرد
- از دست دادن اشتها
- تب با درجه پایین
- آبریزش بینی
- عطسه کردن
- گلو درد
- خس خس سینه

با RSV، ممکن است علائم جدی تری ایجاد کنید. هنگامی که RSV وارد دستگاه تنفسی تحتانی شما می شود، ممکن است منجر به ذات الریه یا برونشیت شود. برونشیت زمانی است که راه های هوایی کوچکی که به ریه های شما منتهی می شوند ملتهب می شوند.

علائم RSV شدید عبارتند از:

- رنگ پوست مایل به آبی
- تنفس دشوار یا سریع
- تب شدید
- سرفه های شدید
- خس خس سینه

ممکن است RSV بدون تب نیز داشته باشید. RSV همچنین می تواند باعث سردرد، عفونت گوش، ترشح چشم یا کهیر شود.

داشتن RSV و اسهال، استفراغ یا از دست دادن بویایی معمول نیست.

اگر موکوس با RSV دارید، رنگ هایی که باید به آن توجه کنید شامل زرد، سبز یا خاکستری است. در صورت مشاهده این رنگ ها با پزشک خود تماس بگیرید.

علائم اورژانسی RSV در کودکان عبارتند از:

- سرفه ای که بیش از ۴ روز طول بکشد
- تب
- هیچ تمایلی به خوردن و نوشیدن ندارد
- بدون انرژی
- مخاط ضخیم که زرد، سبز یا خاکستری است
- مشکل در تنفس

RSV می تواند به سرعت از خفیف به جدی تبدیل شود، به خصوص در کودکان.

نوزادان در معرض خطر بالای RSV شدید هستند، بنابراین اگر کودک شما کمتر از ۶ ماه سن دارد، بیمار به نظر می رسد و علائم RSV را دارد، با پزشک خود تماس بگیرید.

سرفه RSV چگونه است؟

سرفه RSV معمولاً خشک است. اگر RSV شدید باشد، سرفه ممکن است شدیدتر به نظر برسد. کودکان مبتلا به RSV ممکن است دچار کروب یا سرفه و گلو درد و خراشیده شوند. اگر RSV شدید دارید، ممکن است به برونشیت مبتلا شوید، که ممکن است باعث سرفه بیشتر شود.

راش RSV چه علائمی ایجاد میکند؟

هنگامی که سیستم ایمنی شما با ویروسی مانند RSV مبارزه می کند، ممکن است دچار بثورات پوستی شوید. اما بثورات اغلب ناشی از چیز دیگری است.

با راش RSV، ممکن است برجستگی ها، لکه ها یا لکه هایی را روی پوست خود مشاهده کنید. آنها ممکن است در هر نقطه از بدن شما ظاهر شوند و ممکن است به نواحی دیگر سرایت کنند.

راش چیزی نیست که با RSV باید نگران آن باشید. احتمالاً طی چند روز بدون درمان از بین خواهد رفت.

علائم RSV چقدر طول می کشد؟

ممکن است علائم RSV حدود ۴ تا ۶ روز پس از آلوده شدن ایجاد شود. آنها می توانند در مراحل مختلف یا همه در یک زمان ظاهر شوند. علائم خفیف RSV ممکن است طی یک یا دو هفته خود به خود از بین بروند. اما ممکن است تا چند هفته دیگر همچنان سرفه داشته باشید.

RSV در کودکان چه علائم و چه عوارضی دارد؟

RSV حتی در کودکان شایع است. اکثر کودکان تا سن ۲ سالگی حداقل یک بار به آن مبتلا می شوند. از آنجایی که RSV بسیار مسری است.

RSV ممکن است در کودکان متفاوت به نظر برسد:

در حالی که نوزادان ممکن است علائم خفیف سرماخوردگی ناشی از RSV داشته باشند، خطر عوارض جدی بیشتری در آنها وجود دارد.

اولین علائم RSV عبارتند از:

- تنفس تغییر می کند
- تحریک پذیری یا بی قراری
- فعالیت کمتر از حد معمول

علائم RSV شدید در کودکان عبارتند از:

- سرفه
- تحریک پذیری
- بی حالی یا خستگی مفرط
- توانایی ضعیف در تغذیه
- تنفس کوتاه، کم عمق و سریع

مشکلات تنفسی شدید، که ممکن است شبیه عضلات قفسه سینه و کشیده شدن پوست به داخل در حین تنفس باشد

RSV و COVID-19 چه ارتباطی دارند؟

از آنجایی که RSV و بیماری کروناویروس ۲۰۱۹ (COVID-19) هر دو نوع ویروس تنفسی هستند، برخی از علائم RSV و بیماری کروناویروس ۲۰۱۹ (COVID-19) می توانند مشابه باشند. در کودکان، COVID-19 اغلب منجر به علائم خفیف مانند تب، آبریزش بینی و سرفه می شود. برای بزرگسالان مبتلا به COVID-19، علائم ممکن است شدیدتر باشد و ممکن است شامل مشکلات تنفسی باشد.

داشتن RSV ممکن است ایمنی را کاهش داده و خطر ابتلا به COVID-19 را برای کودکان و بزرگسالان افزایش دهد. و این عفونت ها ممکن است با هم رخ دهند، که می تواند شدت بیماری COVID-19 را بدتر کند.

اگر علائم بیماری تنفسی دارید، پزشک ممکن است آزمایش کووید-۱۹ را توصیه کند.

علل ابتلا به RSV چیست؟

ویروس سنسیشیال تنفسی از طریق چشم، بینی یا دهان وارد بدن می شود. به راحتی از طریق هوا روی قطرات تنفسی آلوده پخش می شود. اگر فرد مبتلا به RSV در نزدیکی شما سرفه یا عطسه کند، شما یا فرزندان ممکن است مبتلا شوید. این ویروس همچنین از طریق تماس مستقیم مانند دست دادن به دیگران منتقل می شود.

این ویروس می تواند ساعت ها روی اجسام سخت مانند میز، نرده های تخت و اسباب بازی ها زنده بماند. دهان، بینی یا چشمان خود را پس از دست زدن به یک جسم آلوده لمس کنید و احتمال دارد ویروس را بگیرید.

یک فرد آلوده در طول هفته اول یا بیشتر پس از عفونت بیشتر مسری است. اما در نوزادان و کسانی که ایمنی ضعیفی دارند، ویروس ممکن است حتی پس از از بین رفتن علائم تا چهار هفته به گسترش خود ادامه دهد.

عوامل خطر ابتلا به RSV چیست؟

در سن ۲ سالگی، اکثر کودکان به ویروس سنسیشیال تنفسی مبتلا می شوند، اما می توانند بیش از یک بار به ویروس RSV مبتلا شوند. کودکانی که در مراکز مراقبت از کودک حضور می یابند یا خواهر و برادرهایی دارند که به مدرسه می روند، در معرض خطر بیشتری برای قرار گرفتن در معرض و عفونت مجدد هستند. فصل RSV - زمانی که شیوع شیوع بیشتر می شود - پاییز تا پایان بهار است.

افرادی که در معرض خطر ابتلا به عفونت های شدید یا گاهی اوقات تهدید کننده زندگی RSV هستند عبارتند از:

- نوزادان، به ویژه نوزادان نارس یا نوزادان ۶ ماهه یا کمتر
- کودکانی که بیماری قلبی دارند (بیماری مادرزادی قلبی) یا بیماری مزمن ریوی
- کودکان یا بزرگسالان با سیستم ایمنی ضعیف ناشی از بیماری هایی مانند سرطان یا درمان هایی مانند شیمی درمانی
- کودکانی که اختلالات عصبی عضلانی مانند دیستروفی عضلانی دارند
- بزرگسالان مبتلا به بیماری قلبی یا ریوی
- افراد مسن تر، به ویژه آنهایی که ۶۵ سال و بالاتر دارند

عوارض ابتلا به RSV چیست؟

عوارض ویروس سنسیشیال تنفسی عبارتند از:

بستری شدن در بیمارستان: عفونت شدید RSV ممکن است نیاز به بستری شدن در بیمارستان داشته باشد تا پزشکان بتوانند مشکلات تنفسی را کنترل و درمان کنند و مایعات داخل وریدی (IV) بدهند.

ذات الریه: RSV شایع ترین علت التهاب ریه ها (پنومونی) یا راه های هوایی ریه (برونشیولیت) در نوزادان است. این عوارض زمانی رخ می دهد که ویروس به دستگاه تنفسی تحتانی سرایت کند. التهاب ریه می تواند در نوزادان، کودکان خردسال، بزرگسالان مسن تر، افراد دارای نقص ایمنی یا افراد مبتلا به بیماری مزمن قلبی یا ریوی کاملاً جدی باشد.

عفونت گوش میانی: اگر میکروب ها وارد فضای پشت پرده گوش شوند، می توانید به عفونت گوش میانی (اوتیت میانی) مبتلا شوید. این اغلب در نوزادان و کودکان خردسال اتفاق می افتد.

آسم: ممکن است بین RSV شدید در کودکان و احتمال ابتلا به آسم در مراحل بعدی زندگی ارتباط وجود داشته باشد.

عفونت های مکرر پس از ابتلا به RSV، ممکن است دوباره آلوده شوید. حتی ممکن است در همان فصل RSV اتفاق بیفتد. با این حال، علائم معمولاً آنقدر شدید نیستند - معمولاً به شکل سرماخوردگی است. اما آنها می توانند در افراد مسن یا در افراد مبتلا به بیماری مزمن قلبی یا ریوی جدی باشند.

RSV چگونه تشخیص داده می شود؟

پزشک ممکن است بر اساس یافته های یک معاینه فیزیکی و زمانی از سال که علائم بروز می کند، به ویروس سنسیشیال تنفسی مشکوک شود. در طول معاینه، پزشک با گوشی پزشکی به ریه ها گوش می دهد تا خس خس سینه یا سایر صداهای غیرطبیعی را بررسی کند.

آزمایشات آزمایشگاهی و تصویربرداری معمولاً مورد نیاز نیستند. با این حال، آنها می توانند به تشخیص عوارض ویروس سنسیشیال تنفسی (RSV) یا رد سایر شرایطی که ممکن است باعث علائم مشابه شوند کمک کنند. آزمایشات ممکن است شامل موارد زیر باشد:

- آزمایش خون برای بررسی تعداد گلبول های سفید یا جستجوی ویروس ها، باکتری ها و سایر میکروب ها
- اشعه ایکس قفسه سینه برای بررسی التهاب ریه
- سواب از ترشحات داخل دهان یا بینی برای بررسی وجود ویروس

- پالس اکسیمتری، یک مانیتور پوست بدون درد، برای تشخیص سطوح پایین تر از حد طبیعی اکسیژن در خون

درمان RSV چگونه انجام می شود؟

درمان ویروس سنسیشیال تنفسی عموماً شامل اقدامات خودمراقبتی است (مراقبت حمایتی). اما در صورت بروز علائم شدید ممکن است نیاز به مراقبت های بیمارستانی باشد.

مراقبت حمایتی

پزشک شما ممکن است یک داروی بدون نسخه مانند استامینوفن (تیلنول، سایرین) را برای کاهش تب توصیه کند. (هرگز به کودک آسپرین ندهید). استفاده از قطره نمک بینی و ساکشن ممکن است به رفع گرفتگی بینی کمک کند. در صورت وجود یک عارضه باکتریایی مانند ذات الریه باکتریایی، پزشک ممکن است آنتی بیوتیک تجویز کند.

کودک خود را تا حد امکان راحت نگه دارید. مایعات فراوان بدهید و مراقب علائم از دست دادن مایعات بدن (کم آبی) باشید، مانند خشکی دهان، ادرار کم یا بدون خروجی ادرار، گود افتادگی چشم ها، و گیجی یا خواب آلودگی شدید.

مراقبت های بیمارستانی

اگر عفونت RSV شدید باشد، ممکن است بستری در بیمارستان ضروری باشد. درمان در بیمارستان ممکن است شامل موارد زیر باشد:

- مایعات داخل وریدی (IV).
- اکسیژن مرطوب شده
- دستگاه تنفس (تهویه مکانیکی)، در موارد نادر

ثابت شده است که یک استنشاق (گشادکننده برونش) یا استروئیدها در درمان عفونت RSV مفید نیستند.

منابع:

<https://www.webmd.com>

<https://www.cdc.gov>